

POĎTE DO ÚSTRANIA A TROCHU SI ODPOČIŇTE (16. nedeľa cez rok)

Apoštoli sa zišli k Ježišovi a porozprávali mu všetko, čo robili a učili. On im povedal: „Poďte vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočinite.“ Lebo stále prichádzalo a odchádzalo mnoho ľudí a nemali sa kedy ani najesť. Odišli teda loďou na pusté miesto do samoty. Ale videli ich odchádzať a mnohí sa dovŕpili, kam. Pešo sa tam zbehli zo všetkých miest a predstihli ich. Keď vystúpil a videl veľký zástup, zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. A začal ich učiť mnohým veciam. (Mk 6, 30-34)

„Ako dieťa som na víkendy s rodičmi chodieval z Prahy na vidiek,“ hovorí istý kňaz. „Moji vrstovníci ma však vždy brali ako chlapca z mesta. A raz, keď som sa v niečom vyťahoval, ma pekne uzemnili: „Ty, Pražák, buď ticho! Keď chceš vidieť kravu, musíš do zoologickej!““ Ani som nemukol. Mali pravdu. *Contra factum non est argumentum!*

Aj nám je ťažké pod pojmmami *pastier* a *stádo* predstaviť si niečo zo života. Keby dnes prišiel Ježiš medzi nás, určite by použil nám zrozumiteľnejšie prirovnania. Človek, žijúci v Ježišovej dobe, však jeho prirovnaniam rozumel veľmi dobre. Výraz *ovce bez pastiera* v Starom Zákone označoval Izrael (Nm 27,17; 1 Kr 22,17; Ez 34,5).

Verš, v ktorom Ježiš volá učeníkov do ústrania, sa nachádza iba v Markovom evanjeliu. Od tohto miesta až do 10. kapitoly Markovho evanjelia bude zástup vystupovať len okrajovo. Evanjelista sa bude viac sústreďovať na učeníka a na jeho reakcie v kontakte s Ježišom.

V Markovom i Lukášovom evanjeliu je pred tento text umiestnený úryvok o zavraždení Jána Krstiteľa Herodesom (Mk 6,14-29, Lk 9,7-9). Ježiš musel byť dotknutý touto udalosťou a potreboval ju vnútorne spracovať. Preto hľadá samotu. Iní biblisti sú toho názoru, že sám Ježiš uniká pred Herodesom, keďže Herodes v ňom videl vzkrieseného Jána, ktorého dal sť ať a ktorý v ňom vzbudzoval strach. Ježiš smeruje k východnému brehu Jordánu a následne do fenických miest Týrus a Sidon, keďže tieto oblasti už boli mimo Herodesovej právomoci.

Apoštoli, tak ako i Ježiš, boli v neustálom kontakte s ľuďmi. Sú Ježišom pozvaní na odpočinok v horách, ako to naznačuje evanjelista Ján (Jn 6,3). Mohli to byť hory východne od Genezaretského jazera. Keď však vystúpili z loďky, čakalo ich „nemilé“ prekvapenie v podobe zástupu ľudí.

Ježiš ako „dobrý pastier“ sa však zľutuje nad zástupom a pokračuje vo vyučovaní. Prekvapuje nás to – mnohí, ktorí Ježiša vyhľadali, sú dychtiví po zázrakoch, po viditeľných znameniach, Ježiš namiesto toho ponúka „iba“ ... slová.

Aj my môžeme zakúsiť, ako nás povzbudí Božie slovo, ak ho započujeme v pravý čas. Ono samotné dokáže zázraky – vedie nás, láme okovy hriechov a závislostí, kriesi k životu. Len musíme pre to niečo urobiť – vstať z pohodlného kresla a „odpočinúť“ si s Ježišom.

V evanjeliu tejto nedele na prvý pohľad akoby veľa nebolo. Nijaký zázrak, nijaký konflikt, nijaký výnimočný výrok. A predsa – text predstavuje Ježiša ako toho, ktorý vníma potreby apoštolov a pozýva ich do ústrania, aby si odpočinuli. Zároveň však dáva najavo, že ten, kto pracuje pre Krista, musí počítať so stroskotaním svojich plánov a učiť sa umeniu prijať nečakané. Ale v každom prípade má považovať čas pre načerpanie nových síl za nevyhnutný.